

integrerende Deel af Lønnen end netop for denne Classe. Det er klart, at, naar der foreslaaes 125 Alderstillag for 411 Individer, saa at altsaa langt over en Fjerdedeel, henved en Trediedeel, af dem vilde nyde Godt af disse Alderstillag, er Alderstillaggenes relative Forhold til disse Officianters Lønning langt større end for de øvrige Classer. Hvorledes vilde da disse Mennesker staae, naar man valgte disse ærede Herrer's nye Lønningsreglement? De vilde da til samme Tid, som de saae de høiere Embedsmænds, Inspecteurers, Cassererers og Controlleurers Gager forøgede, i den Grad forøgede, som er foreslaaet, see sig i Modsetning til Regjeringens Velvillie for dem reducerede til en Gage af 3—600 Rbd. Nu kan man vel, forudsæer jeg, møde mig med den Indvending, som vi tidligere have hørt: „Vi vilde ikke have, at Soldassistenterne skulle være andet eller mere end Soldbetjentene hidtil have været. Den høieste Lønning, der af dem paa de bedst aflagte Steder kunde naaes, selv ved Hjælp af Procenter, har været 400 Rbd., og Fleertallet har ikke engang havt mere end 300 Rbd.; det bliver ved som Minimum, og derfra kunne de endog saa stige op til 5—600 Rbd., som hidtil kun har været opnaaelig i Kjøbenhavn.“ Hertil maa jeg imidlertid bemærke, at Forholdene vilde stille sig i Fremtiden heelt anderledes, end hidtil. For det Første maa det erindres, at Lønningen i Kjøbenhavn hidtil har varieret fra 500 indtil 700 Rbd., men i Fremtiden vilde der slet ikke blive Spørgsmaal om en Gage paa 700 Rbd. Dernæst maae vi undersøge, hvorledes Forholdet vilde blive efter dette Forslag, naar Alderstillaggene faldt bort. Der vilde da blive 104 Soldassister paa 300 Rbd., 133 paa 400 Rbd., 109 paa 500 Rbd. og 64 paa 600 Rbd. Hidtil har der i Kjøbenhavn været 125 Soldassister, hvis Gager have varieret fra 5—700 Rbd., og naar man medregner de flere mindre Controlleur- og Assistentposter omkring paa Kysten, som staae i Classe hermed, stiger jeg ikke for meget, naar jeg antager, at det Antal af 173 Soldassister, som Udkastet har foreslaaet sat paa 5—600 Rbd., ikke mere end netop svarer til det Antal af lige lønede og tildeels høiere lønede

Assister, maan nu har i Kjøbenhavn og paa Kysterne i Provindsstæderne. Der vil altsaa blive 237 Soldassister tilbage, som kun vilde have respective 3—400 Rbd., og som vilde være at sammenligne med de hidtilværende Soldbetjente. Nu troer jeg rigtignok, at det aldrig vil kunne forsvares, naar man skal give en ny Gagelov for Soldvæsenet, til samme Tid, man temmelig almindeligt har erkjendt — og det har saavidt mig bekjendt, aldrig fundet Modsigelse uden netop indirecte ved dette Forslag —, at de hidtilværende Sold- og Consumtions-Uderbetjente ere uforholdsmæssigt lavt lønede, til samme Tid man, saavidt mig bekjendt, heller ikke formeligt har udtalt sig mod, at den Tanke i Udkastet er rigtig, at man skulde søge at forbedre de lavere Soldofficianters Kaar, — at man da til samme Tid, man foretager en Omændring i Regjeringsudkastet med Hensyn til Controlleurernes, Inspecteurernes og Soldkasserernes Lønninger, der indeholder den af mig omtalte, meget betydelige Lønningsforbedring for disse høiere Classer af Soldembedsmænd, ved Siden deraf nedsætter 237 Soldassister fra Regjeringens høiere Forslag til den lavere Stilling, jeg her har omtalt, og som nærmest er at sammenligne med de hidtilværende Consumtions-Uderbetjentes. Dette er de Herrer's Forslag, saaledes som det findes udtrykt i de forskjellige Forslag, og saaledes stiller det sig, naar man blot tager de nøgne Tal og argumenterer med dem.

Jeg skal forøvrigt ikke atter komme tilbage paa at forsvare Alderstillaggene enten efter deres almindelige Idee eller under Hensyn til de hidtil bestaaende Forhold. De grundige Foredrag, som i saa Henseende idag ere holdte af den ærede Ordfører og af den ærede Landsstingsmand, der sidder yderst tilvenstre for mig (Bjerring), kunne fuldkommen fritage mig for atter at vende tilbage hertil. Jeg skal kun tillade mig atter gjentagende at bringe i Erindring, i hvilken Grad denne Idee, der finder sit Udtryk i „Alderstillag“, allerede nu har gjenstrængt hele vort Lønningsystem. Den ærede Landsstingsmand, hvis Foredrag jeg saaledes tillod mig at paaberaabe mig foruden den ærede Ordførers, har allerede gjort opmærksom paa, hvorledes hele Universitetets og det lærde